

הביקור הראשון שלי בכנסת

הביקור הראשון בחיי בכנסת היה ביום שלישי האחרון, נסעתי במסגרת הקליניקה לפמיניזם משפטי של אוניברסיטת חיפה לכנס לקראת ההצבעה הראשונה על הצעת החוק בדבר הכרה באלימות כלכלית.

בוקר גשום שהתחיל בריצה כדי להספיק לטרמפ ובדריכה רטובה בשלולית בוץ נראה לי הולם לקראת הביקור שלי בבית הנבחרים, לאור העובדה שהחלק הארי של הדיונים בו שיצא לי לשמוע או לראות היו מתלהמים, פלגניים, ולפעמים פשוט קצת מדכאים.

הטרמפ הבהול שלי לכנסת היה עם המנחה שלי בקליניקה, עורכת דין ורדית אבידן וד"ר יפעת ביטון שהראו לי שהעבודה של עורכות דין ופעילות חברתיות בנושא זכויות נשים, היא במשרה מלאה. האוטו היה כמו חמ"ל נייד, וכל הדרך הלוך ושוב הן טיפלו בפניות של נשים הזקוקות לתמיכה משפטית ופעלו במגוון דרכים כדי לקדם את מצב זכויות הנשים בארץ.

הצעת החוק מגדירה את המושג "אלימות כלכלית" מוגדר בהצעת החוק כך: **מקרה בו אדם מנע והקשה שימוש בכנס משותף של המשפחה בצורה שאינה מאפשרת לו קיום סביר יוגדר כאלימות כלכלית.** ההשלכה העיקרית של הצעת החוק היא הקמת עילה לתביעה נזיקית (אזרחית) לנפגעות כלפי הפוגעות.

הצעת החוק באה להגן על אנשים שבני משפחותיהם מנעו מהם אמצעים פיננסיים כך שלא יכלו להתקיים בכבוד. בגלל מבנה התא המשפחתי המסורתי בו הגבר הוא הדומיננטי (לכל הפחות בעניינים הכספיים) רוב הנפגעות מהאלימות הכלכלית הן נשים.

לאור זאת הכנסת הוקם ונתמך ע"י ארגוני זכויות נשים כמו "רוח נשית" ו"תמורה", חברות כנסת מ(כמעט) כל קצוות הקשת הפוליטית ובנוכחות שומעים חופשיים כמוני (בעיקר סטודנטיות ופעילות חברתיות). כך נוצר מצב שבו הדיון הראשון שנכחתי בו בכנסת נעשה בשיתוף פעולה מלא של נציגות שמאל, ימין ומרכז פוליטי תוך הקשבה ונכונות כנה לשפר את הצעת החוק כך, ובכך את החברה שלנו.

אז מבחינתי הכנסת היא, מקום שבו נשים מכל קצוות החברה המפולגת שלנו מתאחדות במאבקן לשפר את חייהן של כל הנשים בארץ בעזרת הקשבה, חמלה, עוצמה, חוסר מוכנות להשלים עם פגיעה בנשים ופשוט מוכנות לתת מעצמן. נראה לי שדעתי על הנעשה במשכן הכנסת השתפרה בצורה ניכרת ביום שלישי.